

Nem voltak franciák...

VISSZHANG - LXIII. évfolyam, 9. szám, 2019. március 1.

Soós Eszter Petronella legutóbbi – egyébként mélyen átgondolt, alapos és nagyszerűen megírt – cikkében (*Lehet-e Pétainre emlékezni?*, *ÉS*, 2019/8., február 22.) van egy jelző, amivel nem tudok megbékélni. A szerző ugyanis – Philippe Pétainnek a deportálásokért való felelőssége kapcsán – két ízben is él a „*francia zsidók*”, illetve a „*francia zsidóság*” kifejezéssel (kiemelés tőlem – Á. P.). Mindezt nem tenném szóvá, ha nem érezném, mennyi fájdalom és tragédia van e mögött a rosszul megválasztott jelző mögött.

A Vichy-rezsim 1942 márciusa és 1944 júliusa között nem kevesebb mint hetvenöt szerelvényt indított a náci haláltáborokba; az áldozatok száma csaknem hetvenhatezer (köztük tizenegyezer gyerek). Ezek a szerelvényeket azonban jórészt hontalan vagy *idegen állampolgárságú* (főleg lengyel, német, orosz, osztrák, román, magyar stb.) „zsidókkal” töltötték meg, a francia állampolgárságú „zsidóknak” nem kevesebb mint kilencven százaléka túlélte a katasztrófát.